

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és elődési vegyes tartalmú hetilap.

Versecz és vidéke magyar nyelvű terjesztő egyesületének hivatalos közlönye.

Szerkesztőségi iroda: Versecz, Iktanya-utca 1054. szám — ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb írásbeli közlemények különben özv. Kirchnerné felületi és rendelési irodájában (az Andrassy-sétány és iskola-utca sarkán lévő Kádics féle házban) is átvetethetnek.
Előfizetési díj: Negyedévre 1 ft. 25 kr. — Félévre 2 ft. 50 kr. — Egész évre 5 ft.

Egyes szám ára 10 kr.

Felelős szerkesztő: Perjéssy Lajos.

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdetések és felszólamlások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj legutányosabban számítatik. — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A nyílt térben egy sor 10 kr. — A hirdetésekért kérjük pénteken délig beküldeni.

V. évfolyam.

Vasárnap 1896. évi augusztus 2-án.

31. szám.

A kiállítás hatása.

Az ezredéves országos kiállításnak sikerét úgy anyagi, mint erkölcsi tekintetben nemcsak biztosítottuk, hanem fényesen beváltuk tekinthetjük, miután a látogatók száma már a második hónapban a milliót meghaladta, amely frequentia úgy a bel- mint a külföldnek olyan nézőből telt ki, akiknek látogatására súlyt helyezni okunk van. A további tartamra pedig szintén jelentőséggel bíró látogatók vannak és bizonyára lesznek is még bejelentve.

A kiállítás legfőbb célja kétségkívül abban áll, hogy kulturális fellettségünk minden ágának szemléltető bemutatása által magunkat megismertessük azokkal, a kik nem eléggé, vagy egyáltalában nem, avagy félreismertek. Ilyenek pedig úgy a kül-, mint a belföldön elegenden vannak miért is nekünk fokozott mértékben szükségünk volt arra, hogy magunkat megismertessük. S ez okból föltétlenül helyes és szükséges volt ez ezredév alkalmából, amely momentum kiválóan alkalmas arra, hogy a világ figyelmét magukra vonjuk, a kiállítást rendezni.

Köztudomású dolog előttünk, hogy a külföldön részint tájékozatlanság, részint pedig roszakarat folytán felőlünk a legkülönbözőbb balhiedelmek és téves felfogások uralkodtak, amelyeknek hallatára mindannyiszor felháborodott nemzeti önérzetünk, de azért mégsem voltunk elég élelmesek és leleményesek arra, hogy azokat a híreszteléseket alaposan megczáfoltuk és véglegesen eloszlattuk volna. Úgy kulturális viszonyaink,

mint közjogi állapotaink tekintetében mindenfelé félszeg felfogások léteznek felőlünk, amelyeket most végre az ezredéves ünnepségekkel sikerült jelentékeny mértékben eloszlatni. A külföldiek, akik részint egyenként, részint pedig csoportosan meglátogatták kiállításunkat, fővárosunkat és esetleg hazánk egyéb részeit is, okvetlenül sokkal tisztább és jobb véleménynyel bucsúztak el tőlünk, mint a minőkkel fölkerestek, és bizonyára szószólói és terjesztői lesznek a külföldön annak, hogy mi teljesen önálló s kulturképes és a legutóbbi évtizedek óta rohamosan haladó nemzet vagyunk.

A kiállítás megtekintése erről föltétlenül meggyőzi külföldi vendégeinket és mindennel mélyebb és maradandóbb emléket hagy képzeletükben.

És a mellett, hogy a kiállításnak ez az eléggé nagyra nem becsülhető hatása van a külfölddel szemben, épp oly fontos annak befelé nyilvánuló hatása. Hazánkban nem magyar nemzetiségi polgárai között lelketlen nemzetiségű izgatók a magyar állameszmének gyűlöletessé tételén régóta fáradoznak, amely titkos aknamunka ellen épp oly nehéz volt sikeres akciót folytatni, mint külföldi balvélemény ellen. Most azonban ennek ellensúlyozására is kedvező alkalmul szolgál a kiállítás.

Az egész ország megmozdult a kiállítás megtekintése végett s minduntalan egy-egy darab ország megy föl Budapestre. Sváb, tót, szerb és oláh parasztnak kisebb-nagyobb csoportokban látogatnak el a fővárosba és

ott arról győződnek meg, hogy őket hivatalosan és nem hivatalosan szívesen fogadják, sőt ünneplik, anyanyelvükön üdvözlők és szólítják el, hogy tehát a magyar haza bármilyen nyelvű fia között semmi különbséget sem tesz, senkinek a nyelvét nem bántja, hanem csak azt kívánja minden fiától ami az egyéni becsületnek és jó érzelmetnek alapja, hogy hazájukhoz hívek legyenek.

A kiállítás tehát kétségkívül jelentékeny hatással van az általános hazafias érzelmet emelésére és a nemzetiségi igazgatók munkájának ellensúlyozására. **N. Sz. Miklós.**

Urak és cselédek.

— Egy fiatal asszony levele. —

Nem hagyhatom szó nélkül a mult heti tárczát, melyet Geőcze Sarolta irt, Urak és cselédek címmel.

Vaóban kíváncsi vagyok, e boldog hölgy mily haztartási viszonyban van, hogy a mai cselédek oly kevésé ismeri.

Mert legutóbb tárczáján minden férjnek megérett a szíve (az én ferjemnek is). Minket, asszonyokat valóságos szornyetegnek festett, míg a cselédek megadó martiroknak.

Pedig sajnós, egészen másképp áll a dolog. Szegény asszonyok — mennyit dolgoznak, fáradoznak, elnyelnek a cselédektől, a kik néha még a hazi beket is megzavarják.

Abban igaza van Geőcze Saroltának, hogy csakis az asszonyok okai annak, hogy ennyire elromlottak a cselédek. De nem ám a szigorúságuk miatt, hanem igenis a sok elnézés és jó-ság miatt. Most a cseléd mellett mosónőt, vasalót tartanak, de még mangolni sem akar egyedül a cseléd. Szenet, fát nem akar a pinczéből fo hordani, ha pedig vele vegezteszik, itt van a viczené, a kivel suttyomban folhordatja,

Tárcza.

A nagyasszony beteg.

A Fővárosi Lapok eredeti tárczája.
Irtá: Gaal Mózes.

Valami nagy-nagy dolognak kellett történnie, hogy hirtelen úgy megváltozott a békesség, vidám falusi kocsmá és környék megváltozott az emberek arca, meg az egész falu.

Az ivó üres, kunn a kövön lehorgasztott fejjel ül két oláh paraszt. Most jottak a boiczai aranybányából, két deczi pálinkán ostoznak, még csak az üveget sem csapják a köhöz. A rézket vigyázó kottló oda lépett a kuszobra, megjé a nagy csöndeségtől, visszatér, hívogatója hajlogó, dölingöző récze-csibéit:

— Jertek . . . Jertek! Innen minket úgy is elzavarnak.

A vén Marinceza, ez a két és félmázsás csizmákban járó, öreg házi butor, most az egyszerű lehuza patkos csizmaorásait, melyekkel akkorákat csap az elkopott padlora, mintha agyút sütogetne el, meztalab jár, sőt a boldogtalan még meztalab is az ujjára lép, hogy a talpával zajt ne csapjon. Az ác-oknak még a tornáczon kellene de-zkakát gyalulniok és fol-szegezniok, de hazamentek . . . majd holnap . . . majd a mikor lehet . . .

A kocsmá előtt három oláh asszony ösz-szedugja a fejét.

— Haj . . . haj! . . . Be áldott egy jó lélek is a domnya!

— Anyánk ő, az tizenhét év óta, hogy a megboldogult öreg ural ide kötozött. . .

— Harom gyermekemet keresztelte meg, mindenkinek egy-egy aranypénzt adott . . . se-lyemkendőt Dévaról, czifra szoknyát Pozsony-ból, mikor a tanár ocse-e latogására ment . . . Istenem segítsd meg a domnyat! . . .

Eljön a nagyszakalu popa, oda ül a nagy-asszony ágyához, s bizto-itja őt, hogy bizzek a jó istenben, hiszen mindig olyan jambor, igaz lelek volt . . .

A pópa jól tud magyarul, a nagyasszony-nal tizenhét év óta csak magyarul beszél és olyan kekessegesen megfernek ebben az oláh faluban.

A nagyasszony beteg!
Nem halad el senki a kocsmá előtt, hogy meg ne kérdezze:

— Mi a baja a domnyának?

Nagy baja van . . . igen nagy. A domnyának a szíve faj, emberek, együgyü falusi oláh parasztnak ti, vajjon megértitek-e hogy mit jelent az, hogy a domnyának a szíve faj? . . .

Hát uram istenem, fáj-it-e olyan jó, áldott szív, mint a nagyasszonyé? Megengedi-e az isten, a ki jóságos és igaz-ágos?

Emlékeztek mind, hogy ez a szív mennyi

csodás melegséget árasztott reátok tizenhét év alatt . . . En tudom, én elmondom.

Mikor ide jott az öreg emberrel, kinek ő ezen a világon mindene volt: apja, anyja, felesége, őrző anyala; nem tudtátok, hogy a roz-zant zindelytető alá egy szent, egy szárnyatlan földi angyal koltozott be inségesek gyámolítá-sára, megszoromodott szívüek vigasztalására.

Hamar megismertetek a jó székely asz-szonyt hamar megszerettetek, lattam. Mikor tombolt bennetek a palinka ördöge és bicská-val, kövel szeges bottal rohantatok ész nélkül egymásra: s domnya közétek jott, megvert a szelid szemével megjobbitott engesztelő, édes szavával . . .

Akkor ti kijózanodtatok, a kezét megcsó-koltatok és nem folyt vér a kocsmá padlóján.

Egyiknek a banyában a két keze fejét összezúzta a felrobbanó dynamit, a másiknak a kajnei kocsmában hu-z helyt beleszurtek a tes-tébe a bicskat haragtartó czimborai; a harma-diknak összeverték a fejét; a negyediknek a feleségét gonosz betegség szállotta meg . . . és vajjon ki tudná szeibe-zamba venni azt a sok szerencsétlenséget, hol a domnya áldott szíve résztvettől meg nem dobbant volna . . . A hus-levesek, a jobb falatok, a dugva adott forintok a meleg kendők, a darab kalácsok . . . mind de mind töle teltek ki.

Csak oda kuldté, aztán tudni sem akart a hálaikodasról . . .

de jutalmul el is látja titkon szénnel, fával a gazdája pinczéből.

Hajmeresztő dolog végig hallgatni egy cseléd fölvetelét. Első sorban mily nagy bért kér s azután hogy alkudozik a teendők miatt!

Egy ismerősöm szobaleányt fogadott fel, a ki kijelentette, hogy czipőt s ruhát nem tisztít. Az urnő pedig erre bejárónőt fogadott, a ki ezt helyette reggelenként elvégezte.

Szerintem jobban tette volna ez a hölgy, ha a lányt kiutasította volna s ha ez a szobaleány még vagy két hazban így járt volna, hiszem, hogy már a negyedik házban nem mert volna ezzel előállni. Ez az eset is bizonyítja, mennyire rontják az asszonyok a cselédeket — jóságukkal.

Ámbár csak öt éves asszony vagyok s csak egy kis lánykam van; ennél fogva nincsen sok saját tapasztalatom, de én ismerem a mások tapasztalatait is. Így például megengedik sok helyt, hogy a cseléd mialatt a család még vacsorál, ágyat bontson, mindent bekeszitsen, azután eltűnjék s csak úgy kapuzáráskor mutatkozzék megint. Az asszony nem keresi, nem is szól neki ezért senki, tudják, hogy a szeretőjével szokott esténként az utcán sétálgatni. Ezalatt ha valami tennivaló akad, az asszony szívesen helyettesíti. Ha valaki ezekre figyelmezteti az asszonyt, ez a válasza: kérem, valamit muszáj elnézni. Más cseléd még kényelmesebben teszi; föl hívja esténként a legényt a konyhába, vagy a cselédszobába s csak úgy kapunyitáskor küldi el. Persze ezt is elnézik nekik az asszonyok.

Mennyi bosszúságot okoz az, a mikor a cselédet reggel elküldjük bevásárolni: nem a piacra, hanem csak az utcára, a boltba. Ilyenkor egy fél óráig készülődik, míg elindul; vissza pedig addig nem jön, míg nem gondolja, hogy addig már a nagysága egy szobát kitarított helyette. Valahára megérkezik, akkor meg kisé, hogy, noha oly sokáig elmaradt, egy-két dolgot el is felejtett hozni. Valamit el kell nézni, vélik ilyenkor az asszonyok s inkább agyondolgozzák magukat és magukba fojtják a haragot, semmint rendreutasítsák a cselédet, mivel tudják a választ: vagy felmond ilyenkor a lány, vagy gorombáskodik, hogy ő nem tud repülni stb.

Ha csak a tized részét akarnám felsorolni a cselédek ismert dolgainak, azt hiszem, egy hétig kellene igénybe venni a Budapesti Hírlap rovatait.

Most hamarosan áttérek azokra a cselédekre, a kikről Geöcze nagysága tulajdonképpen beszélt. Ezek a tudatlan fiatal leányok, kik elő-

Utszéli, targonczával ide-oda kóborló munkás családok meztelen testét ő ruhazta fel; ősi hideg napokban az éhező, síró gyermekeknek tejet forral, hóféher kenyeret szel mellé:

— Egyetek artatlan gyermekek a Jézus Krisztus nevében! . . .

Rólatok, jambor oláh atyámfiai, azt mondják, hogy nagyon együgyűek, haragtartók vagyatok s ime ti mégis megértettétek a domnya jó szívet, valami csodálatos tisztelet ul ki az arczotokra, ha az ő sápadt arczát, vézna beteg testét látjátok. Olyanforma kifejezés, mintha a templomban a szűz Mária képét néznétek, kibről a pópa olyan sokat tud beszélni és mind jót beszél.

Hogy is fájhat ilyen jó szív?
Látjátok, vannak erős, hatalmas emberek, kóvér husu, piros abrázatu uri asszonyok, akik soha koldusnak egy-egy tanyér levest, nagy karéj kenyeret és jó szót nem adtak isten nevében: s milyen egészségesek, be nem faj a szívök milyen vidáman tudnak nevetni, örülni az életnek? Miért hogy a nagyasszonynak faj a szíve? . . .

Az öreg ember boldogságát az egész környék ismeri. Mikor ez előtt két esztendővel, új év másodnapján nyolczvannégy éves korában szépen elszenderedett, hogy a más világon ébredjen fel, mindenki azt mondta:

— Ha milliói lettek volna az öreg koresmárosnak, úgy nem irigyelhettük volna . . . Hiszen tizenhét esztendő alatt ő a földön is már a menyországban élt.

És igazuk volt azoknak, akik ezt mondták.

De hát a nagyasszony?

Ó, hogy dolgozott ez az asszony, hogy tudott dolgozni — másokért.

Hallgassátok csak, megítélhessétek igaz érdeme szerint.

Ezer gond szakadt rá, s ő azt nem osztotta meg senkivel, mindent maga végzett, min-

ször jönnek Budapestre. Nekem volt ilyen leányom hét hónapig. Megtanítottam mindenre, a mit a haztartásban szükséges tudni; igaz, hajlama és akarata volt mindent megtanulni, sőt még szép és hasznos kézimunkára is oktattam. A mivel a kis lányomna' kedveskedtünk, abban ő is részesült: elvittük rábbá minden nap sétálni mindenfelé, a mi itt Budapesten naponként néhány hatos de mi szívesen tettük. Hanem ha nálunk nem küle mentünk el, pl. látogatába, ő látogatta már az orrát. A cseléd ugyanis a te kitüntetésnek, ha elvittük a színházba egy a kiállításba, hanem jogot formált hozzá. S hónaponként 1-2 frt. kárt is tett az edényekben, a mit természetesen béréből nem vontam le. Még sem lehetett őt arra bírni, hogy ragaszkodó, lelkiismeretes legyen velünk szemben. Ezek a fiatal lányok csak addig maradnak egy hazban, míg tanultak valamit, azután inkább máshol értékesítik a tanultakat.

Melyik asszony ne ismerné azt a furfangot, mily módon hagyják el a gazdájukat, ezek a fiatal kiképezetett lányok. Ha pl. elsőjén van az ugynevezett hónapja mar utolján délben nem eszik a lány s ha ilyenkor az urnője nyájasan kerdi, hogy mi a baja, zokogásba tör ki. Alig tud szóhoz jutni bizony hirt kapott hazulról, (legtöbb esetben véletlenül egy földjével találkozott) az édesanyja halálos beteg, azért kénytelen fölmondani, hogy a két heti fölmondási idő után haza siethessen.

Én persze tudtam, hogy mit jelent, ha az édes anyja megvárja haldoklásával épp a fölmondási időt; sőt két hétig szándékozik haldokolni míg a lánya hazajöhet. Megnyugtattam, ha letelik a fél hónapja, elmehet. (Mert soha sem tartok vissza cselédet, a ki el akar tőlem menni.) E kijelentés után a lány megnyugszik, az anyját nem is említi többé. Ez a leggyakoribb mód, hogy mennek el a cselédek, kik több ideig laktak egy családnál s rostelnek fölmondani igaz ok nélkül.

Még arról akarok szólni, a mit Geöcze Sarolta oly megindítóan esetelt; hogy az asszonyok többnyire mind megfizették a cselédekkel az általuk eltört edényeket. Tudtommal nagyon kevés asszony van, a ki azt teszi, s ha igen, az oka az, hogy a cseléd (bármennyire inti az asszonyt) ha asztalt bont, a talczan egész hegyet alkot a finom edényből s míg kiér a konyhába, két-három darab edény lepotyog. S egyáltalán vigyázatlan és könnyelmű a mi cselédségünk.

Nem tudom elképzelni, miért nincs a cselédségben egy kis szívjoság egy kis lelkiismeret?

dent masért tett; éjnek éjszakáján sütötte a komlós kenyeret, hóféher kalacsot, hogy reggeli kávéját evvel költthesse el az öreg ember, az ő gyámoltalan fia; hordokat töltött meg borral, palunkával egymaga ugyanacsak éjjel, mert nappal egész más dolga akadt; csikorgó tél idején elment Dévara okorszekerén, hogy a boltba, kocsmába egyet-mást hozzon, s megtagadott magától egy tanyer meleg levest, csak hamarabb lehessen otthon vacsorát főzni — az öregnek; áldott jó szívevel kibekeltette a haragos rokonoikat; a szeretet szelid apostola volt ott, hol rosszakarat, galád irigység egymásra uszította a rokonokat, testvéreket.

S a miképpen az Úr Jézus Krisztus tanította:

— Visszadobá kenyérral azt, a ki őt követ meghajigálta.

Ten' hideg, nyári hőség, pincze nedvés, penészes levegője örök, munka, soha pihenés — — ime ezek tették betegge a nagyasszony jóságos szívet . . .

Aztan csak kezdett fájni . . .
Meg-megsajgult, meg-megnyilalt, mintha mondotta volna:

— Sok lesz nekem, sok a jóság . . . Hiszen mind darabonként tépsz ki és kiozdogatsz masoknak, azt hiszed marad még elég neked, te véghetetlen könnyelmű — jó asszony. Vigyazz! Vigyazz! . . . Miért titkolod el, hogy fajok én neked? . . . Fáj nekem, ha folkelsz hajnali órában, s megkezdéd a testsorvasztó munkát; faj nehem ha gondokon tépelődöl; faj nekem, ha temetésre kondulnak meg a falu harangjai, s szemedből megárad a fájdalom kutféje; a konypatak; faj nekem minden mozdulatod.

A szív meg-megsajdul, belemarkol acél kezével a névtelen, a kimondhatatlan fájdalom es te türelmes angyal, el nem árulod egyetlen zokszóval sem . . . titkolod azok elől, a kiket szeretsz, a kikért felaldoztad tested minden

(kivéven ezer közül egyet) hiszen a világon a legjobb dolguk van. Sem lakásról, sem ellátásról nem kell gondoskodni, van jó fizetésük, a miből még félre is tehetnek valamicskét; aztán nincsen ház, hol néha-néha ne kedveskednének a cselédnek egy kis ajándékkal. S mind ezért csak azt várjuk, hogy a dolgát rendesen végezze. Ha csak egy kissé ragaszkodnék a gazdáához, igenis otthont alkothatna magának. De a cselédek nem akarnak otthont. Minden ember, minden munkas megdolgozik a fizetéséért, csak a cselédek az egyedüli ingyenélők, a kik csak nagy fizetést s finom kosztot követelnek, de kevés munkát vállalnak, s azt sem végzik rendesen. És ez a viszony évről-évre rosszabb lesz. Kihátás van rá, hogy ma holnap az a szomorú cseléd-mizéria lesz nálunk is, mint Angliában.

A cseléd kérdést pedig nem fogja megoldani sem a törvényhozás, sem a rendőrség, sem a Márta, sem semmiféle egyesület, hanem igenis meg fogják oldani az okos, rendes, jóra való asszonyaink, a kik a cselédnek pontos fizetést, jó rendes ellátást adnak, de viszont rendes jó munkát is követelnek tőlük.

Asszonyainknak erre kell törekedniök, s nem minden rosszáságot a cselédnek elnézni.

NAPI HIREK.

Zmejanovits verseczi püspök fölszentelése.

Zmejanovics Gavrila verseczi görög-keleti püspöknek fölszentelése július hó 27-én délelőtt 9 óraker kezdődött a metropolita székesegyházban, Brankovics Gy. pátriárka, Gruics Mihály püspök kiréreteben, udvarával és mintegy husz magasabb rangu pappal, szinopapas egyházi mezben, ünnepeles menetben vonult az új metropolita palotából a székes domba, amelyet minden zugában megtöltött az előkelő közönség. Miután a patriárcha egyházi méltóságának összes jelvényeit magára öltötte és a hívőket megáldotta, Zmejanovics püspököt a népek mint megválasztott és ő felsége által megerősített püspököt mutatta be. Az új főpap azután ünnepeles eskut tett, megesküdött, hogy az egyház összes szabványait meg fogja tartani, hogy hű lesz, hogy magas egyházi hivatalat híven és buzgósággal fogja a haza javára és egyházkerülete udvere teljesíteni. Midőn Brankovics pátriárcha és Gruics püspök megölelte új hivatabeli társát és megölelte: az összes püspöki jelvényeket ráadtak s a papnövelde novendekei megható hálazsolozsmat énekeltek. Most megkezdődött az ünnepeles nagymise, mely egy óra hosszat tartott. A mise befejeztevel Zmejanovics püspök, Brankovics pátriárka,

erejét, elvesztegetted életed minden szép álmát, az éjnek békességet hozó és erőt megújító nyugodalmát . . . miglen osszerokadsz a kertben, a hideg földön, kiveri homlokodat a halálos verejték . . .

Ha ott találnak meg azok, a kik éretted aggódnak: remegő ajkkal, lázasan is azt sutagod:

— Hagyjátok csak, hagyjátok . . . marja a szívemet valami, de elmulik mindjárt, csak ti ne sirjatok, mert Isten megsegíti az árvákat . . . Gondoskodom én rólatok . . .

Aztán beviszik nagy gondosan az ágyba és gyaszt ölt a kocsmá . . .

Ugy sir mindenki, ha a kis benyilóból kilép.

— A nagyasszony beteg.

Egyik házikóból a másikba elviszik a járókelők a hirt s léssen a kocsmá bucsujaró helye együgyü falusiaknak.

Ha megkondul szombat este az ünnepet hirdető harang: igen sok házikóban csendesen felfohaszkodnak:

— Istenem, add vissza a domnya egészséget! . . .

Az isten jó és igazságos, nem lehet, hogy meg ne hallgassa a falu imádsága.

Ha valami nagy-nagy úr nehéz betegen fekszik palotájában, arról tud az egész világ, arról beszél az egész világ, talan csak ez a kis falucska nem tud róla semmit; ha valami nagy-nagy úr meghal, a temetését látványosságképp megbámulja a felország, talan csak ez a kis falu nem tud róla semmit, — a nagy urakat ellelejtük, ha meggyógyultak vagy meghaltak: ha pedig a domnyát ura meglátják majd süroggni-forogni az ő szelid arczával, vézna testével: ez a kis világ itt, a falu úgy fog örülni . . .

A szeretet elhintett magva mindig kisarjad. Jónak lenni olyan könnyű annak, a ki jónak született.

Gruics püspök és az egész közönség előtt első püspöki beszédjét mondotta el. Zmejánovics püspök impozáns, férfiasan szép, erős, erélyes megjelenésű alak. Hangja érczes és a nagy templom minden részébe tisztán elhallatszott. A püspök halaimával kezdte beszédjét, a nagy kegyért, melylyel a mindenható őt szolgáljává avatta. Köszönését fejezte ki Brankovics pátriárcha előtt bizalmáért, ő felségének a legfeljebb megerősítésért, a püspöki synodának egyhangú megválasztásaért, a magyar kormánynak megerősítése jóakaró támogatásaért. Ünnepelesen megfogadta aztán, hogy a kiralynak és az uralkodó háznak hodoló híve lesz — a magyar hazát odaadással és hazafias kötelességérzettel fogja szolgálni, hogy a püspöki synodának hű munkatársa lesz és minden tudását és képességét a szerb egyház fölvirágzásának és híveinek fogja szentelni. Szavait zugo zsviozas kísérette. Mire után Zmejánovics püspök a küldöttségek tisztelgését fogadta. A deputációk nagy része a verseczi egyházmegyéből jött ide. Brankovics patriárcha delben palotájában díszebédet adott, melyen a hatóságok fejei, a méltóságok és számos előkelő vendég volt jelen. Az első felköszöntőt Brankovics patriárcha mondotta lelkes szavakban ő felségére, a szerb egyház első és legfőbb védnökére, azután meleg szavakban emlekezett meg ama jóakaratról, melyet a magyar kormány és a horvát országos kormány a szerb egyház iránt tanúsít. Megemlekezett Nikolics Feodor baronak a kiküldött királyi biztosnak, tapintatos közbenjárásáról és poharat Bánffy báró miniszterelnökre, Wlassics kultuszminiszterre, Khuen-Hedervary grófban és Nikolics báróra emelte, mint amely államférfiak a magyar szent korona tanácsában jóakarattal léptek sorompóba Zmejánovics legfelsőbb megerősítése mellett. A harmadik felköszöntőt a legfiatalabb püspökre mondotta, akit ő ma felszentelt és biztosította őt, hogy mindig mindig támogatni fogja, csak szép szavait epoly szép tettek kövessék.

Nasz. Aug. hó 4-én Grim Laszlo úr-oltarhoz vezető Veronits J. helybeli nyomdatulajdonos és szerkesztő úr bájos leányát, Hermina kisasszonyt a helybeli r. k. templomban. Szivukból gratulálunk az új párnak.

Eljegyzés. Schlesinger L. úr az aradi „Schlesinger & Smarda“ (kereskedelmi cég tartsa) eljegyezte Thier Karoly polgártársunk kedves és szeretetreméltó leányát — Jozsa kisasszonyt. — Gratulálunk!

A polgári lövöldből. Ma délután felállítják a revolver és pisztolylovásokra alkalmas és az úgy nevezett mozgó vadászati céltablakot. Este 8 órakor pedig a 150 méteres céltablaknál lövészet lesz kivilágítás és cigányzene mellett. A lövészet urakat és a lövészet iránt érdeklődőket ezennel tisztelettel meghívjuk.

Görögűz. Mulikori, a szegény fák érdekében írott soraim, úgy látszik, fején találtak a szöveget, mert bizonyos körökben nagy a duzzogás. Vannak urak, kik azon hiszemben élnek, hogy csak nekik szabad mindenkit és mindent kritizálni, míhlyt pedig nyilvános működésük fölött kedvezőtlen kritika nyilvánul, mindjárt személyükben sértve érzik magukat. Hát akkor mire való a sajtó?! De csudák csudája! Legjobbán sértve érezte magát egy ismert nevet viselő városi díjnok, ki haragjának az ő műveltségének megfelelő módon adott kifejezést. Ez éppen olyannak, mint ha felségérséget miatt egy baka sértve érezné magát. Sapienti sat! Ha valaki személyében sértve éri magát, forduljon a sajtóiroshoz és keressen ott orvoslást, az a dolgok rendje.

Román ifjak az állami röpiskoában. Bizonyára emlekeznek meg a közönség az annak idején a lapokban is sokat tárgyalt esetre, hogy az aradi gör. kel. roman szeminarium növendékeinek egy része kiépett az intézetből a rossz banásmód és hazafiatlan irányu nevelés miatt s az aradi állami tanítóképző intézetbe vetették fel magukat. Akkor nagy feltűnést keltett a dolog s míg a hazafias közönség részéről általános elismerést és dicséret nyertek a magyar érzelmű derek ifjak, — a túlsó románok, persze gorbe szemmel néztek rájuk. A jósat, hogy rossz vége lesz cselekedetüknek, éppen nem vált be sőt fényes elégtételt szolgáltatott a romlatlan érzelmű, hazafias ifjaknak az a jelentés, melyet most kaptunk kézhez. Mint ugyanis értesülünk, az aradi áll. tanítóképző végzett gör. kel. roman ifjakat egytől egyig alkalmazták Krasso-Szörénymegye állami népiskolaiban, állásuk szép lakason kívül 400 frt. évi javadalmazással vannak egybekötve. Dr. Dengi Jánosnak, Krasso-Szörénymegye kir. tanfelügyelőjének jelentése szerint meg számos gör. kel. val-

lású, de állami képezdét végzett tanító nyerhetne hasonló alkalmazást s reméljük, hogy e szép példa csak serkenteni fogja házaftis érzelmű román ifjainkat, hogy az állami képezdét minél nagyobb számban látogassák.

Vasuti hír. A m. k. államvasutak igazgatóságától volt értesítés szerint f. é. aug. hó 1-től a versecz-kubini vonal 5112 sz. vonalának menetrendje akként módosul, hogy Verseczről este 6 ó. 15 p. fog indulni és este 10 ó. 26 p. fog Temes-Kubin állomásra érkezni.

Szerb tannyelv. Ujvidekről jelentik: A bacs-megyei szerbek egy 1500 aláírással ellátott kérényt nyújtottak be a közoktatási miniszterhez, melyben azt kéri, hogy a miniszter rendelkezze, hogy ezen a vidékeken az iskolákban szerb nyelven tartassanak az előadások. Wlassics miniszter kijelentette, hogy e kívánságnak nem felelhet meg a magyar kormány.

Meglopott vasbarya. Rövid idő előtt az osztrák államvasutak részzei műhelyeiből, nagy mennyiségű vasat és géprészletet loptak. A tettes nyomára szorgalmas kutatás daczára sem bírtak jónni, míg végre egy helybeli Drechler Jozsef nevű vaskereskedőnél megtaláltak a lopott áruk egy részét. Felelőségre vonatva avval védekezett, hogy az árukat vásáron vette, de mind ennek daczára gyanús eredetű arucikkék megvétele miatt 14 napi fogházra és 10 ft. pénzbírságra ítélték.

Az arczatlanság Csiborasszója. Teljes megadással jelentjük, hogy ez az amerikai modorban fogalmazott cím felhaborodásunknak csak igen csekély részét képes kifejezni. Am iteljen a közönség az eset felől, melyet csupán, egy levélborítékról lema-olva közlünk: A Székely és Káldor, budapesti cég a következő című levelet adta postára: Tek Felger Lajos úrnak, serfözde, Fehértemplom, Temesmegye. A levél visszaérkezett a feladó budapesti céghez a következő tentával irt megjegyzéssel: „Retour, spreche nur deutsch“. Nem tudjuk, Felger ur vagy valamelyek a kalmazottja írta e szavakat de a levél boríték pó-tabelejege semmi kétséget sem hagy fenn az iránt, hogy a levél visszautatása Magyarországon, Temes megyében íródott. Ehhez fogható arczatlanságot a furor teutonikusgermán düh még nem produkált magyar földön. Egy magyar fogyasztó közönségre berendezett vállalat az ezereves hazában azért utasít vissza egy kereskedelmi levelet, mert az magyar nyelven van czimezve. Ha Amerikában valaki az állam hivatalos nyelvét és vele a nemzet szuverenitását ilyen inszultussal merné illetni, úgy másnapra nem maradna házában kö kövön és valami rendkívülnék kellene mege-nie, hogy az első fa ága nem himbá ódzna az inszultalonak raja akasztott terhe alatt. Mi azonban linche lésekre nem vagyunk berendezve, legfőlebb erkölcsi hojkothra. Hanem ezt aztan hacsak nem egy idegen éretlen tréfaja jat zott közre a dologban — minden magyar ember hazafias kötelességévé tesz-zuk az említett fehertemplomi serfözdevel szemben. Így meg a sorét maga es beszéljeu nem-tul magával.

Zürich. Henneberg selyemgyárában Zürich Wolshofenben a munkas-strajk betéjezetnek tekintendő. Csü örökön a munka megkzdésénél több mind száj munkas jelentkezett, következő nap meg többen jöttek, úgy, hogy a munkát mint a régi, mint az új gyarban megkezdenétek. Azon munkásoknak, kik a strajkban részt nem vettek, Henneberg ur azon időre is kifizette bérüket, míg a gyár zárva volt, hogy kart né valljanak.

Irodalom.

A nők pártja mindig a leghitelmesebb párt volt s marad és a „Képes Családi Lapok“nak fennállása óta mindig a bájos és kedves nők fogtak pártját, illetőleg előfizetőinek nagyobb számát mindig nők képezték de a férfiak is mindenkor szíves buzgalmit tanúsítottak a lap iránt és ezt a „Képes Családi Lapok“ mindket oldalról megerdemli, mert úgy a nők, mint a férfiak számára jó értékes olvasni valót nyújt minden egyes számban. E számban jeles közleményeket hoz: Bonoki B. ról, Lauperrth Gézától, Zombori G. dőtől, Krudy Gyulától, K. Kovacs Laurától, Papp Endretől, Szacsavay Karolytól, Bite Páltól, Gyarmuthy Zsigimétól, Ifj. Maderspach Sandortól és Hivassy Ionától. A „Képes Családi Lapok“ szórakoztató és változatos tartalma mellett is a legolcsóbb kepes-heti lap. A kiadó hivatal Budapest, vadász-utca 14. szon alatt saját hazában létezik.

Tíz kötet Jokai. A millenári év ünnepegeinek zajában is nagyjelntő egű esemény, ha egy kötet jelenik meg Jokaitól. Hat még ha 10 jelenik meg egyszerre a mi legnagyobb élő

poétánktól, a kit a Budapestre özönlő külföldiek nem győznek eléggé ünnepelni. Az elmúlt események a mellett tanuskodnak, hogy nagy nemzeti unnepünk nimbuszat Jokai nevének varázsa uagyban emelte és így a most megjelent 10 kötet Jokai, amely a költő jubilauma alkalmából sajtó alá rendezett nemzeti díszkiadás ötödik sorozata — valóban millenárius irodalmi eseménynek tekinthető az ezredéves ünnepegek sorában. Ez a sorozat, melylyel együtt eddig összesen 50 kötet — tehát éppen a fele — jelent meg a 100 kötetre tervezett kiadásnak, Jokainak két legnépszerűbb regényét is magában foglalja az Arany embert és a Fekete gyémantokat. Az újabb sorozat nagy becsét mutatja egyébként az egyes kötetek címének pusztá felsorolás a 41. A szerelem bolondjai. 42. Fekete gyémantok. 43 és 44. És mégis mozog a föld. 45. és 46. Az Arany ember. 47. és 48. Enyém, tied, övé. 49. Virradóra (Novellák). 50. Föld felett és víz alatt. A véres kenyér (Kisebb regények.) Jokai A szerelem bolondjai és Az arany emberről maga azt írja: „Be kell vallanom, hogy nekem magamnak ez a legkedvesebb regényem“

A magyar gazdaszdzok és erdőlisztek országos egye-ülete által rendezendő 11 ik magyar gazdaszdzati kongresszus érdekében f. hó 23-án tartott ülést az előkészítő-bizottság. Az ülés fő tárgyat a kongresszus határidejének végleges megállapítása kepezte. A bizottság kimondta, hogy a kongresszus f. évi szeptember hó 24-én d. u. 1/3 órakor a kiállítás ünnepelekek csarnokában tartassék meg. Egyidejűleg felhívjuk a t. földbirtokos, berlő urakat, egyesületünk tagjait, valamint mindazokat, kiket ez úgy fontosságánál fogva kell, hogy érdekeljen, hogy e kongregusson részt venni sziveskedjenek, s ezt a 11-ik magyar gazdaszdzati kongresszust rendező bizottságának, Budapest, IX. Lónyay-utca 7 sz. légkesőbb szeptember hó 10-ig bejelentsék. A kongresszus napirendjét 2 tárgy képezi úgy m. 1. a gazdaszdzati qualificatio megállapítása, 2. a szolgáltatások és gazdasági alkalmazottak közötti jogviszony törvény útjan valoszabályozása. A kongresszusi részvételi díj 2 korona. Az egyesület tagjai valamint az érdeklődők részére a felhívások, melyben az iroda útjan elérhető utasi és kiállítás kedvezmények is felsoroltanak, nehany nap mulva kuldetnek szét.

Előfizetési felhívás az 1895. évi VIII. t.-cz. alapján vegrehajtott összeírás adataiból készült „A magyar korona országainak mezőgazdasági statisztikája“ című munkára. A utobbi időben az agrarstatisztika tontossága Európa-szerte nagy meitekben növekedett. Nemcsak a statisztikai érték általános terjedésének tulajdonítható ez, hanem a mezőgazdasági viszonyok átalakulásának is, mely a közzgazdaság emez elsőrendű ágára fokozott mértékben fordította a közfigyelmet. Nálunk, hol a mezőgazdaság egész közzgazdaságunknak valódi letalapját képezi, a részletes es megbízható mezőgazdasági statisztika — a jo agrarpolitikának az e nélkülözhetetlen eszköze — kétszeres fontossággal bír. Ez a meggyőződés bírta rá a magyar törvényhozást, hogy áldozatot nem kímelve az 1895. évi VIII. t.-cz. által megadja az alkalmat és eszközöket egy a kor követelményeinek minden tekintetben megfelelő agrarstatisztika letesítésére, az évenkénti aratási adatok gyűjtése számára is biztos alapot teremtven. A nagy összeírasi munkát a mult év végen sikeresen vegrehajtott s a ropant terjedelmű, rendkívül gazdag anyag szakszeru feidolgozasával a földm.velesügyi m. kir. miniszter ur Ö Nagyméltosága az országos magyar kir. statisztikai hivatal bizta meg, mely a munkalattal annyira előrehaladt, hogy a több kötetre te jedő mezőgazdasági statisztikai nagy tórrasmű könyvadata is még e nyar folyamán kezdetet vesz. A mű, a mint czime is mutatja nem szorítkozik a szorosabó értelemben vett Magyarországra, hanem feloleli Horvát-Szlavonországok adatait is, és így az egész Magyarbirodalon mezőgazdasági viszonyainak fogja teljes és hű kepet nyújtani. Az egész sorozat öt nagy kötetből fog állni, korüibeul 840 folió iv terjedelemben. Az első kötet az adatgyűjtés módszereinek, az összeírás lefoyasának, tanulságainak ismertetésen kívül közönségenként tartalmazni fogja azokat a legfontosabb adatokat, melyekre úgy a közzgazdaság, mint a magánhasznalat szempontjából legnagyobb szukseg van, u. m. a területet mivelesi ágak szerint is; az igas fogatokat a vonoerő megkülönböztetésével, stb. A második kötet egy kimerítő Gazdaczimtar képezi, melyben mindazok, kiknek gazdasága meghaladja a 100 kata-sztrális holdat, egyénekenként felsoroltatik, kimutatattvan gazdaságuk szekheye, valamint területe mivelesi ágak

szerint, a gazdaságban alkalmazott cselédek és fontosabb gépek és eszközök száma, továbbá az állatlétszám. A harmadik kötet részint tudományosan feldolgozva s összehasonlító adatokkal megvilágítva, részint táblázatos alakban, az 1895. évi aratás és szüret eredményéről számol be. A negyedik kötet az összeírás alkalmával az egyes gazdaságokról tudakolt részletes adatokat, a birtoklás jogcíme és a gazdaságok nagysága szerinti kettős kombinációban fogja nyújtani, úgy tudományosan feldolgozva, mint táblás kimutatásokban. Végre az ötödik kötet a községek, járások és vármegyék általános gazdasági viszonyait megvilágító adatokat s a levont tanulságokat fogja tartalmazni. A földmívelésügyi m. kir. miniszter úr O Nagyméltósága mind az öt kötetnek előfizetési arát, a terjedelmhez képest lehetőleg mérsékelten, 20 forintban állapította meg; méltányolva azonban azt a buzgó támogatást, melyet a vármegyei és városi törvényhatóságok, a járási tisztviselők, a községek, valamint a szakkörök és egyletek tagjai a mezőgazdasági összeírás alkalmával kifejtettek, részükre külön kedvezményes előfizetési arát állapított meg, melynél fogva mind az öt kötetet 10 forinton szerezhetik meg. Kedvezményes áron fizethetnek elő: a földmívelésügyi miniszterium alá tartozó összes hivatalok, intézetek és azok tagjai; az összes vármegyei és városi törvényhatóságok, járások és községek, nemkülönben a összes vármegyei és járási mezőgazdaság bizottságok tagjai; a gazdasági tanintezetek és földmívelés-iskolák és azok tanárai, kara, a gazdasági egyletek és körök és azok tagjai, továbbá a mezőgazdasági statisztikai számláló ügynökök és a községi (körjegyzőségi) összeíró bizottságok tagjai közül mindazok, kik az összeírás alkalmával a járási főszolgabíró igazolása szerint magukat különösen kitüntettek. A megrendelések legkésőbb f. évi augusztus hó végéig az országos magyar kir. statisztikai hivatalhoz (Budapest V ker. Akadémia-utca 12. szám) küldendők be. A ki a megrendeléssel együtt az előfizetési pénzt is beküldi, annak a mű kötetet portómentesen fognak megküldeni. Az öt kötetes mezőgazdasági kiadvány sorozat bolti ára 40 forint, leendő, miből a „Gazdaczimtár” külön 15 forint bocsátattatik forgalomba. A mű egyes kötetei részint még a folyó évben, részint a jövő év folyamán fognak megjelenni s mihelyt a sajtó alól kikerülnek, egyenkint azonnal szetküldetnek az előfizetőknek. Kelt Budapesten, 1896. évi július havában. A földmívelésügyi m. kir. miniszter úr O Nagyméltóságának megbízásából: Dr. Jekelfalussy József, miniszteri tanácsos, az országos m. kir. statisztikai hivatal igazgatója.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1896. Május 1-től.

Érkezés Fehértemplomból:

4.54 reggel, 11.15 délután, 5.47 este.

Indulás Temesvárra:

4.59 reggel, 11.20 délután, 6.10 este.

Érkezés Temesvárról:

8.27 reggel, 4.36 délután, 10.23 este.

Indulás Fehértemplomba:

8.37 reggel, 4.44 délután, 10.28 este.

Érkezés Becskerekéről:

6.50 reggel, 6.06 este, 11.59 éjjel.

Indulás Becskerekre:

5.15 reggel, 8.53 reggel, 6.45 este.

Érkezés Kubinból:

8.17 reggel, 5.28 délután.

Indulás Kubinba:

8.45 reggel, 4.50 délután.

Indulás Jaszenováról Oraviczára:

9.25 reggel, 5.30 délután, 11.05 este.

Indulás Oraviczáról Jaszenovára:

8.40 reggel, 3.15 délután, 2.35 éjjel.

Indulás Temesvárról Aradra:

8.20 reggel, 2.00 délután, 9.10 este.

Indulás Vojtekről Ném.-Bogsánra:

7.30 reggel, 3.40 délután, 9.25 este.

Gattajáról érkezik:

8.04 reggel, 4.24 délután.

Gattaja féle indul:

8.40 reggel, 6.20 délután.

Nyilttér.

Hamisított fekete selyem. Égesünk el egy kis mintát a venni szándékolt selyemből, és a hamisítás rögtön kiderül: Mert míg a valódi s jól festett selyem az e égetésnél nyomban összepödörödik és csakhamar kiállzik, maga után csekély barna hamut hagyván: addig a hamisított selyem (mely zsiros színű szallónás lesz és könnyen török) lassan tovább ég (minthogy) postszállai a festanyagtól telítetten tovább izzak és sötét barna hamut hagy maga után, mely valódi selyem módjára soha össze nem pödörödik, csak meg-rörbül. Ha a valódi selyem hamuját össze nyomjuk, elgorzik, a hamisítványé nem. **Henneberg G. (cs. és k. udvariszállító) selyemgyára Zürichben,** házhoz szállítva postabér és vámmentesen szívesen küld bárkinek is mintákat, akár egyes öltönyhöz való akár egész végeket valódi selyem szöveteiből. Svájcba címzett levelekre 10 kros, és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

2529. szám — 1896.

Hirdetmény.

Az 1888. évi XLIV. t. cz. 36. §-ra vonatkozóval közhírré tétetik ezen városi adóhivatal részéről, hogy 1896. évi adóelőírás immár teljesen befejeztetett.

Felhivatnak ennéljogva az összes adófizetők az íránt hogy adótartozásuknak adókönyvecskéikben leendő előírása végett a városi adóhivatalnál folyó évi Augusztus hó 15-éig különbeni törvényes következmények terhe alatt jelentkezzenek.

Városi adóhivatal Verseczen, 1896. évi július hó 23-án.

Bodry,

tanácsnok, mint városi adóhivatali főnök.

Jelzalog-kölcsönök

földbirtokra 3 1/2 %, házakra 4 1/2 %, más-nemű ingatlanokra 5 % mellett **legmagasabb összegekben** ajánlunk. E kölcsönök konvertálásoknál bélyeg és illetékmentességet élveznek. **Erdő-kihasználások, birtok parcellázások átvétele. Birtokok szövetkezeteknek hosszú lefizetési tartamra eladatnak.**

„Magyar Lloyd“

közgazdasági vállalat.

Budapest, Király-utca 70.

3004 szám. — tkv. 1896.

Árverési hirdetmény.

A verseczi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Jugovits férj. Paulovits Zsófia és özv. Jugovits Draga mint kk. Jugovits Dusan gyámjának 223 frt. 28 kr. tőke, ennek 1880. évi márczius 12. étől járó 6% kamatai 47 frt. költség úgy esatlakozást nyert dr. Seemayer Károlynak 71 frt. 95 kr. toke ennek 1895. évi december hó 20-tól járó 5% kamatai és 19 frt. 30 kr. költség behajtása végett Paulovits Zsófia utóajánlata folytan az újabb árverést elrendelte.

A fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő s a verseczi község 2102 sz. tjkvben írt A I (3655-3656) hr. 230) öszs. sz. házra 720 frt; az ugyanazon tjkvben A + 20543 hr. sz. alatt felvett ingatlanra 20 frt és a + 20544 hr. sz. ingatlanra 33 frtban megállapított kikialtási arban 1896. évi Szeptember hó 11-ik napján d. e. 9 órakor ezen kir. járásbiróság árverelő helyiségeben megartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás aia kerülni úgy mint:

1. Ha a megállapított kikialtási áron felüli ígérlet senki sem tenne, az árverésre kitűzött ingatlanra a kikialtási áron alól is eladatul fog.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 20%-át, v. g. is 144 frt., 11 frt s illetve 7 utot, keszpénzben vagy az 1881. LX. törvény-cikk 42. §-ában jelzett artoylam-mal számitott s az 1881: November hó 1-en 3333. sz. a. kelt I. M. R. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött k. zéhez letenni, vagy az 1881. 60. törvény-cikk 107. § a értelmében a bnaupénznek a bír. ágnál törten előleges elnyelzéséről kiállított elismervényt átszolgálatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbiróság telekkönyvi irodájában és a község előljáróságánál megtekinthetők.

Verseczen, 1896. évi Junius hó 20. ik napján.

Kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

3810. szám — 1896.

Hirdetmény.

A nyári meleg idő bekövetkeztével közegészségügy érdekében következők rendeltetnek:

1. Nyilvános épületekben nevezetesen: vendéglők, korcsmak, kavéházak stb. az udvarok, istallok s mas helyiségek tisztán tartására legnagyobb gond fordítandó, az árnyékszkek és pöczegdrök naponkint fertőztelenítendők, a traga pedig hetenkint legalább egyszer kihordandó.

2. Magánlakhelyek és udvarok tisztán tartása mellett az ott levő árnyékszkek és pöczegdrök tartalma hetenkint legalább kétszer fertőztelenítendő.

3. A hizlaldák tulajdonosai kötelesek, telepeiket naponkint fertőzteleníteni s a hulladékot és tragyat naponkint eltávolítani.

4. A haztulajdonosok kötelesek, a házaik előtti vízfolyocskakat piszkos buzós víztől tisztán tartani.

A fenti intézkedések szigorú foganatosítása hatosági közegek által ellenőriztetni és a mulasztok az 1876. évi XVII. t. cz. 7. §-a alapján 300 frtüg terjedő penzbírsággal buntettetni fognak.

Versecz város rendörkapitánysága, 1896. évi július hó 16-án.

Bodó,

rendörkapitány.

Mayering Emma Verseczen

fenálló nyilvánossági joggal ellátott és benlakással összekötött

leánynevelő- és tanintézetében

a bejelentések az 1896/7-iki tanévre a szünidő alatt bármely napon eszközölhetők. Az intézet a

városháztéren, Zoffmann-féle ház, első és második emeletén

van elhelyezve és 4 elemi s 4 polgári osztálylyal bir. Tanév kezdete szeptember 1-jén.

Bővebb felvilágosítást készséggel ad

az intézet igazgató-tulajdonosnője
Verseczen.